

ΟΙ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΕΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΙ

(ΙΣΤΟΡΙΚΟΝ ΣΗΜΕΙΩΜΑ)

ΔΕΚΑΤΡΕΙΣ ἐν ὄλῳ αὐτοκράτορες φέροντες τὸ ὄνομα Κωνσταντῖνος, ἐβασίλευσαν εἰς Κωνσταντινούπολιν, ἀπὸ τοῦ Μεγάλου Κωνσταντίνου (274 μ. Χ.) μέχρι τῆς ἡμέρας τῆς ἀλώσεως (1453 μ. Χ.), καθ' ἣν ἔπεσε ὁ τελευταῖος Κωνσταντῖνος ΙΓ' ὁ Παλαιολόγος.

Ἴδου ἐν ἱστορικῇ ἀκριβείᾳ ἡ σειρά αὐτῶν.
Κωνσταντῖνος ὁ Μέγας, ἐγεννήθη ἐν Ναύσῳ τῆς Δακίας περὶ τὸ 274 μ. Χ. καὶ ἀπέθανεν ἐν Νικομηδεῖα τῇ 22 Μαΐου 337.

Κωνσταντῖνος ὁ Β', ὁ ἐπονομασθεὶς **Νεώτερος**, ἐγεννήθη ἐν Ἀρελάτῃ τῆς Γαλατίας τῇ 7 Αὐγούστου 316, ἐφονεύθη δὲ περὶ τὴν Ἀκουίλεαν κατ' Ἀπρίλιον τοῦ 340.

Κωνσταντῖνος Γ', υἱὸς τοῦ αὐτοκράτορος Ἡρακλείου. Ἐγεννήθη τὸν Μάϊον τοῦ 612 καὶ ἀπέθανε τῇ 22 Ἰουνίου 641, δηλητηριασθεὶς ὑπὸ

τῆς μητρικῆς αὐτοῦ Μαριτίας.

Κωνσταντῖνος ὁ Δ', ὁ **Πωγωνᾶτος**, πρωτότοκος υἱὸς Κωνσταντίνου τοῦ Γ'. Ἐγεννήθη τῷ 648 καὶ ἀπέθανε τῷ 685.

Κωνσταντῖνος ὁ Ε', ὁ ἐπωνομασθεὶς **Κοπρώνυμος**, διότι βαπτιζόμενος ἐν τῇ κολυμβήθρᾳ ἐρρύπανεν αὐτήν. Ἐγεννήθη ἐν Κων/πόλει τῷ 718 καὶ ἀπέθανεν τῇ 14 Σεπτεμβρίου 775.

Κωνσταντῖνος ΣΤ', υἱὸς Λέοντος τοῦ Δ' καὶ τῆς Εἰρήνης, γεννηθεὶς τῷ 771 καὶ ἀποθανὼν τῷ 797. Ἀνῆλθε δεκαετῆς τὸν θρόνον, ἣ δὲ αὐτοκρατορία ἐκυβερνᾶτο ὑπὸ τῆς αὐτοκρατείας Εἰρήνης.

Κωνσταντῖνος ὁ Ζ', ὁ **Πορφυρογέννητος**, ἐγεννήθη τῷ 905 καὶ ἀπέθανε τῇ 15 Νοεμβρίου 959. Ἐξαιτῆς ἀνελθὼν τὸν θρόνον ἐκηδεμονεύετο κατ' ἀρχὰς ὑπὸ τοῦ θείου του Ἀλεξάνδρου, εἶτα δὲ ὑπὸ τῆς μητρὸς του Ζωῆς.

Κωνσταντῖνος Η', υἱὸς Ρωμανοῦ Λεκαπηνοῦ ἀποθανὼν τῷ 948. Μετὰ τὴν διὰ συνωμοσίας ἐκθρόνισιν τοῦ πατρὸς του, εἰς ἣν ἀπεποιήθη νὰ λάβῃ μέρος, συμμετέσχε τοῦ θρόνον μετὰ τῶν ἀδελφῶν του Στεφάνου καὶ Κωνσταντίνου. Ἀπαχθεὶς εἰς Σα-

μοθράκην ἀπεπειράθη νὰ δραπετεύσῃ ἀπὸ τὰς χεῖρας τοῦ φρουροῦντος αὐτὸν φύλακος, ὃν καὶ ἔσφαξεν, ἀλλ' ἔσφάγη εὐθύς ὑπὸ τῶν λοιπῶν φυλάκων.

Κωνσταντῖνος ὁ Θ', ἐγεννήθη τῷ 961 καὶ ἀπέθανε τῷ 1028.

Κωνσταντῖνος Γ', ὁ ἐπονομασθεὶς **Μονομάχος** ἔνεκα τῆς πολεμικῆς του ἀνδρείας. Γεννηθεὶς ἐξ ἀπλῆς οἰκογενείας Πατρικίων περὶ τὸ 1000, ἀπέθανε τῷ 1054.

Κωνσταντῖνος ὁ ΙΑ', ὁ ἐπονομασθεὶς **Δούκας**, γεννηθεὶς ἐκ Πατρικίων τῷ 1007, ἀπέθανε τῷ 1067.

Κωνσταντῖνος ΙΒ' Δούκας, υἱὸς τοῦ Κωνσταντίνου ΙΑ', ἐβασίλευσεν ἀπὸ τοῦ 1067 μέχρι τοῦ 1078. Ἀνηγορεύθη αὐτοκράτωρ μετὰ τὴν αἰχμαλωσίαν τοῦ Ρωμανοῦ Γ', τὸν ὁποῖον νυμφευθεῖσα ἡ ἀντιβασίλισσα Εὐδοξία, μήτηρ τοῦ Κωνσταντίνου ΙΒ', εἶχε καταστήσει αὐτοκράτορα. Καθαιρεθεὶς εἶτα ὑπὸ τοῦ ἄρπαγος Νικηφόρου Γ' τοῦ Βοτωνιάτου περιορίσθη εἰς μοναστήριον. Ἄννα ἡ Κομμανὴ ἀποκαλεῖ αὐτὸν Κωνσταντῖνον.

Κωνσταντῖνος ΙΓ', ὁ **Παλαιολόγος**, τελευταῖος αὐτοκράτωρ τῆς Ἀνατολῆς, γεννηθεὶς τῷ 1394, ἔπεσε τῇ 29 Μαΐου 1453. Ἡ ἄλωσις τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἐπῆλθε 1500 ἔτη μετὰ τὴν ἀνέγερσιν αὐτῆς. Ἀπὸ τοῦ 1453 ἐγένετο ἡ πρωτεύουσα τῆς Ὀθωμανικῆς Αὐτοκρατορίας.

ΤΟ ΧΡΥΣΟΥΝ ΔΕΡΑΣ

ἝΙΜ' ἕνας ἀργοναύτης. Μιὰν ἀυγὴν
 ποῦ καρτεροῦσα σὴν ἀκρογιαλιά,
 ἐπέρασεν ἡ Ἀργὼ μαγευτικὴ
 πηγαίνοντας σὲ μέρη μακρονά.

Καὶ μπῆκα σὶ τὸ καράβι. Ἦμιον παιδί
 ποῦ σὰν πρωτοθωρεῖ τοῦ ἥλιου τὸ φῶς
 θαμπωμένο ἀπ' τὴ λάμψη, καρτερεῖ
 νὰ γίνῃ ἀλήθεια ὁ πόθος του ὁ κρυφός.

Οἱ ναῦτες τραγουδοῦν γλυκὰ-πικρὰ,
 μιὰ μακρονὴ πατρίδα νοσταλγοῦν,
 μὰ ὁ πόθος τοὺς φτερώνει τὴν καρδιά,
 νὰ φτάσουν σὴν Κολχίδα λαχταροῦν...

Τοῦ Ὀνειρόν ἐσύ, καράβι μαγικό,
 ποιά δύναμη σὲ κυβερνάει κρυφῆ;
 ποῖος πόθος γιὰ τὸ δέρας τὸ χρυσὸ
 τραβάει τὴν ταξιδεύτρα μου ψυχῆ!